

Det har gennem årtier fældet utallige gerningsmænd, der ikke tidligere var blevet dømt.

Med forslaget om at registrere sigtede ikkedømte personer også i dna-profilregisteret har det for mig været afgørende at sikre politiet et effektivt og tidssvarende redskab til at opklare grov forbrydelse, hvor der er biologiske spor. Det er et faktum, at der sammenlignet med den gennemsnitlige befolkning er en endog meget større procentandel af de personer, der tidligere har været sigtet, som senere gør sig skyldig i en tilsvarende kriminalitet.

For også at illustrere det med fakta kan jeg sige, at statistiske undersøgelser, som er nærmere beskrevet i lovforslaget i de almindelige bemærkninger, konkluderer, at der er mindst 44 gange større sandsynlighed for, at en sigtet ikkedømt person senere bliver fundet skyldig i tilsvarende kriminalitet, end den gennemsnitlige danske befolkning i det hele taget, dem over den kriminelle lavalder.

Det er selvfølgelig baggrunden for, at det her har været meget, meget nøje overvejet fra regeringens side, inden vi tog det med i lovforslaget, om de principielle indvendinger, som jo hr. Skaarup og andre har trukket frem, og som er fremført fra manges side, om hensynet til det skulle overrule hensynet til, at politiet kunne opklare de her alvorlige forbrydelser.

Hvad angår hensynet til disse uskyldige personers ubehag ved registrering over for hensynet til at kunne opklare alvorlig kriminalitet, har jeg temmelig svært ved at se, hvordan ubehaget ved registrering skulle kunne veje tungere end det retssikkerhedsmæssige hensyn til at fange gerningsmænd til alvorlige forbrydelser inden for sædelighedsområdet, børn, der bliver udsat for sædelighedskriminalitet eller andre alvorlige, grove forbrydelser.

Man kunne derfor fristes til at sige, at registrering i dna-profilregisteret kun vil have ubehagelige konsekvenser for de forbrydere, der bliver afsløret på grund af en registrering. Jeg tror, at alle her i Tinget er enige om, at det ikke er det hensyn, vi på nogen måde må tage.

Så jeg håber, at vi undervejs i udvalgsbehandlingen også kan få den dialog om det her tema, fordi vi naturligvis har været inde og overveje dette spørgsmål meget grundigt. Men når man gør vægtskålene op til sidst – og det er nu engang vores opgave at lægge vores lod i vægtskålen til sidst – så mener jeg, at hensynet til at kunne opklare ganske alvorlige forbrydelser, som er afgrænset i lovforslaget, taler for,

når der er 44 gange større sandsynlighed i den personkreds, der tidligere har været sigtet, men ikke dømt, og sagen altså ikke er forsvundet fra domstolene for politiets vedkommende; de kan have været ubegrundede, men der kan være andre hensyn til, at sagen ikke fører til domfældelse.

Fru Jette Gottlieb spurgte mig konkret om det med den mundtlige accesadgang, hvorfor man ikke kunne få skriftlig accesadgang, som vi jo kender fra det, at man kan henvende sig til politiet og få en udskrift af sin personlige straffeattest. Jeg tror, at når jeg nu giver svaret, vil fru Jette Gottlieb være fuldstændig enig i min konklusion. Vi har ønsket, at det her skal være et efterforskningsregister, et efterforskningsregister, som politiet skal kunne bruge, og dermed at den meget lukkede tilgang til det alene er politiets. Man hører jo ikke sådan, at der er fundet fingeraftryk fra dansk politis efterforskningsregister et eller andet sted i fædrelandet. Det er ikke noget, der har været misbrugsproblemer med, som fru Jette Gottlieb trak frem.

Grunden til, at vi holder os til, at der kan være en personlig mundtlig accesadgang, er, at vi ikke ønsker, at det skal kunne bruges i forbindelse med ansættelser på det danske arbejdsmarked. Det, at en person kan få mundtligt at vide, om man står i et dna-profilregister, mener vi til gengæld er et retssikkerhedsmæssigt hensyn til den enkelte, men man skal ikke i en samtale med en potentiel fremtidig arbejdsgiver kunne stilles over for det, at man skal komme med en udskrift fra politiets dna-efterforskningsregister. Det er baggrunden for, at det alene kan gives mundtligt til den person, der henvender sig.

Jeg håber også med det svar at have bidraget til at kunne kaste lys over det her meget omfangsrige, men til gengæld også vigtige skridt i at kunne opklare alvorlige forbrydelser i Danmark, og det bidrager jeg selvfølgelig også til under det kommende udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan huske for halvandet års tid siden, da havde vi en diskussion i Folketinget om skibsreder Ole B. Hansen og de forældelsesregler, der gjorde det muligt for ham at slippe for straf, og hvor der var generel opbakning i Folketinget til, at man skulle kigge på de her forældelsesregler og sørge for, at man fik ændret på dem.